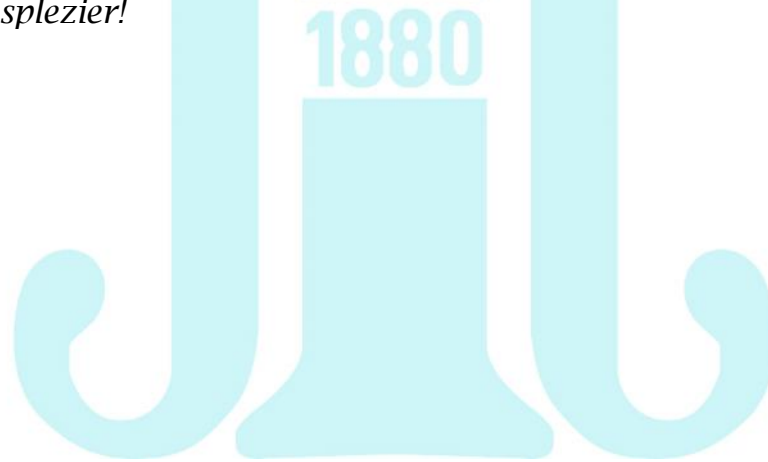

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DREAM DEALERS

jeugdtoneel in twee bedrijven

1980
door

Willy Wuyts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2907

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DREAM DEALERS* op te voeren moet de naam van auteur *WILLY WUYTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/014
ISBN 978-90-385-09471

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Willy Wuyts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(24 meisjes – 6 jongens)

JANA

LUKAS, haar broer

AN, hun oudere zus

FRANKY, manager (M)

LEE, manager (V)

JENS, cafébaas

EVA

JOHNY, lid van de Johny and the Wild Things

DICKY, idem

HANNE, idem

BART, idem

ANAIS, lid van Lollypops

MIMOSA, idem

DAISY, idem

FLEUR, idem

KATRIEN, journaliste

TINE, journaliste

MEEN

AMELIE, twee oudjes

WISKE, bomma van Ramona

ARIANNE, lid van de fanclub van de Lollypops

ELLEN, idem

TRIXI, idem

LAURA, idem

RAMONA, idem

KIM, lid van de fanclub van de Johny and the Wild Things

MAAIKE, idem

SARA, idem

KATRIEN, idem

LISELOTTE, idem

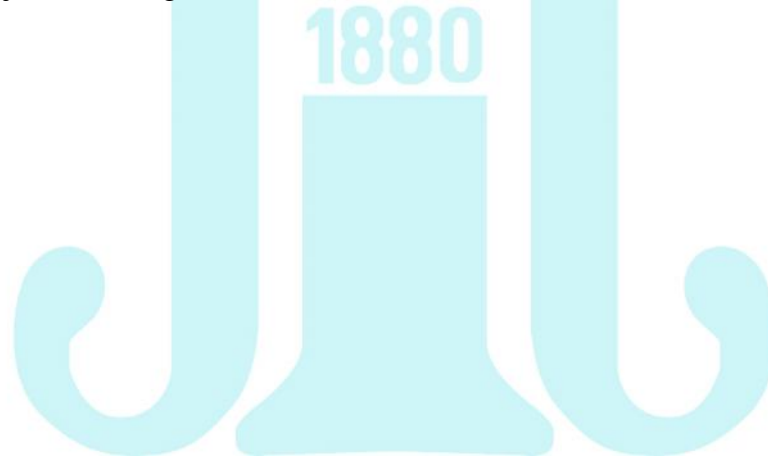
DECOR

Door middel van eenvoudige zetstukken worden volgende locaties gesuggereerd:

Een jongerenkamer
Café Pertotal
Speelplaats
Repetitielokaal (garage bij Ramona)
Voor de opnamestudio

KORTE INHOUD

De wereld van glitter en glamour is ons allen welbekend. Jonge mensen dromen er soms stevig van en zo ook de belangrijkste personages van dit toneelstuk. Drie groepen.. of beter gezegd: twee groepen en een meisje dat het solo probeert met een begeleidende gitarist wagen hun kans om hun plekje onder de showbizz-zon te veroveren. Ze hebben een totaal uiteenlopende stijl: van hardrock tot het popperig genre, maar elke groep trekt ook een gehaide manager-producer aan en die wandelen steevast over lijken om hun groep succes te laten boeken. Alles gebeurt in de vorm van een soort songfestival in het stamcafé ‘Pertotal’. Iedere groep brengt een nummer en het applaus van het publiek wordt eerlijk gemeten en samen met het oordeel van een jury wordt de uiteindelijke winnaar gekozen...

EERSTE BEDRIJF

TAFEREEL 1

EEN JONGERENKAMER.

MUZIEK : licht zwoele, funky muziek die erg aanstekelijk werkt.

ACTIE : meisje maakt zich op; haar zelfzekerheid en gespannen vooruitzichten groeien.

JANA : *(tegen haar spiegelbeeld)* Hello, baby ! Pas op, gasten : Jana komt eraan ! *(neemt een handspiegel in de hand en speelt ermee – rondwandelend – paraderend als model)* Spiegel, spiegel in de hand, wie is de beste babe van de fuif ? *(antwoordt ook met vervormde stem)* Jij, Jana.. JIJ ! *(weer normale stem – blikt uitdagend, arrogant de zaal in)* Niemand kan me nu weerstaan !

(Lukas, haar broer, komt binnen. Mikt zijn jas en schooltas achteloos in de kamer. Lijkt doodmoe. Merkt de schilderpartij van zijn zus en komt op haar toe gestapt)

LUKAS : Helpt dat, denk je ?

JANA : Wàt ?

LUKAS : Dat schilderwerk !

JANA : Jij zou ook 't een en 't ander kunnen gebruiken !

LUKAS : *(komt naderbij en bekijkt haar nu als een deskundige – schuddebolt)* Da's héél veel 'willen'.. maar totaal niet 'kunnen' ! 'Lattex en Pattex'... ! *(voelt met een vies gezicht aan de 'verf' op haar gezicht)*

JANA : Loser !

LUKAS : *(heel macho – werpt zijn verleidelijkste blik in de zaal)* I 'm the Love Doctor, sissi ! 'n Natuurlijke charme. Een coole blik en dan hoef ik maar zò te doen en ze komen in trosjes op me af ! Ik hoef ze alleen nog maar te plukken !

JANA : Dikke nek ! Heb je dat zò bij je 'Anais' gedaan ?

LUKAS : Dàt ga ik niet aan je neus hangen ! Trouwens.... nu we toch over privé-zaken bezig zijn. Ik heb je ... Dickie gezien vandaag !

JANA : DICKIE ..?

LUKAS : Wat jij in die gast ziet... pff ! Hij kan nog geen punt scoren als hij onder de ring staat !

JANA : Liefde is meer dan basket.

LUKAS : Dàt weet ik nog zo niet : 't komt erop aan dat je 'scoort'.

JANA : En bij Anaïs lukt dat... natuurlijk.

LUKAS : Met m'n ogen toe.

JANA : 'k Zou je eens willen bezig zien..

LUKAS : Kinderen niet toegelaten !

JANA : Je bent maar 'n jààr ouder.

LUKAS : Da's héél veel.. in zo'n dingen.

JANA : (*slijmend*) Heeft hij iets.. over MIJ gezegd ?

LUKAS : Zou kunnen. Wat krijg ik als ik 't zeg ?

JANA : Niks ! (*reclame-toon – zwierig-galant*) Ware Liefde Laat Zich Niet Betalen.

LUKAS : Pas op : je veegt je verf uit.

JANA : Zeg het.. of ik spuit je vol haarlak !

(Beiden nemen nu een spuitbus van het tafeltje en er groeit een duel-houding zoals in al die goeie ouwe westerns.)

Néé ! Dàt niet : dat heeft me een fortuin gekost !

LUKAS : (*ruikt eraan*) 't Stinkt.

JANA : Leg dat neer .. (*zet zelf ostentatief haar bus haarlak neer*) Oké..?

LUKAS : (*zet zijn 'wapen' ook aarzelend neer – en begint dan zijn complimentjes te citeren, al dan niet naar waarheid*) Hij vindt je kei-tof !

JANA : Serieus ?

LUKAS : (*gelanceerd – draaft door – maakt er een soaperig gedoe van*) Zijn àlles ! Zijn schat op aarde ! Zonder jou is hij .. LEEG ...'n HOL VAT ! ... Ik kreeg een krop in mijn keel.. echt. 't Was precies zo'n tekst van.. Dana Winner.

JANA : (*achterdochtig*) Je zwanst nu toch niet, hm ?

LUKAS : 'n Beetje..

(Jana kijkt hem nu echt gekwetst aan – fel ontgoocheld, verbitterd - voelt de tranen komen, maar ze verbijt ze – woorden klitten samen in de keel en ze kan alleen maar schuddebollen – Ze gaat zitten, bekijkt haar gezicht – weent – en al wenend veegt ze haar make-up weer uit.. Lukas merkt nu dat hij te ver is gegaan en reageert wat onhandig als hij zijn zus zo ziet. Hij komt op kousenvoeten naar haar toe, maar met één vingerknip dwingt zij hem van haar weg te blijven. Hij reageert meteen.)

LUKAS : Ik moest je wel duizend dikke, warme, wollen groetjes doen en je een dikke, warme, sappige zoen geven, maar... diè .. krijg je later nog wel eens.... oké ?

JANA : *(plots uithalend)* Het kan me geen bal meer schelen ! *(komt vlak voor hem staan en zegt ijskoud)* 'k Zou niet graag in Anaïs haar plaats zijn !

LUKAS : Die is heel content met mij !

JANA : Heb jij al eens tegen haar gezegd dat je van haar houdt ? Dat je elke dag aan haar denkt ? Dat de simpelste dingen in één keer heel ingewikkeld worden en dat je handen in een keer teveél vingers hebben.. omdat je twee.. drie dingen tegelijk wilt doen..? Heb je dat al eens tegen haar gezegd..? Op zo'n stil, warm moment dat je met haar alleen bent..?

LUKAS : He ho ! Ik ga me voor haar niet belachelijk maken ! En als wij alleen zijn dan pak ik het héél anders aan.. if you know what I mean, sissie !

JANA : Jij hebt nog nooit een griet écht graag gezien, Lukas.

LUKAS : Wat weet jij daar nu van ? Ons seutje zal MIJ eens vertellen hoe ik de GRIETEN moet aanpakken !

JANA : JA ! OVER WAT IK VOEL VOOR DICKIE... LACH JE NIET... MAAR DAT DRINGT NIET DOOR IN DIE GEFLIPT MACHO-KOP VAN JOU.. !

LUKAS : Je overdrijft weer.. Zoals altijd !

JANA : Ik mag nu eens éindelijk naar een fuif gaan. Ik kijk daar naar uit en als jij zegt dat je Dickie hebt gezien, wil ik dat weten, omdat ik ALLES van die gast wil weten.. omdat ik van hem hou, Lukas. Maar jij zwanst daarmee.. omdat je dat niet kènt. Trap het maar af, Lukas !

LUKAS : Maar... we zouden nog iets moeten afspreken.

JANA : Ik spreek NIKS af met jou !

LUKAS : Vind je dat niet wat te vroeg om naar huis te komen ? Eén uur ! Dan begint het net spannend te worden! Vind je dat ook niet.. Jana ? Hallo..? (*imiteert Mulder die Scully in de X-Files waarschuwt..*) Hallo.. Scully.. hier Fox Mulder.. ik nader nu de alien en..*(legt een hand op Jana's schouder – die mept er dadelijk op. Hij herneemt zijn X-Files – toon -)* ... ze zoekt 'boel' !

JANA : (*cool*) Ik zei : bol het af !

LUKAS : Ja.. kom : sorry ! Ik had niet zo mogen...

JANA : BEAT IT.. !

LUKAS : Hoe lang ken je die.. DICKIE.. nu al ?

JANA : Oei oei, dàt heeft je moeite gekost, hm ? Om zijn NAAM eens te zeggen ? Om eens SERIEUS over hem te praten in plaats van hem ALTIJD BELACHELIJK TE MAKEN ?

LUKAS : Okee...ik zal mijn best doen om hem als je... lief .. te zien.. maar ..sorry..

JANA : Doe IK moeilijk over 'jouw Anaïs' ? (*imiteert een griet zoals zij over die Anaïs denkt*)

LUKAS : Da's smerig !

JANA : Vàlt 'm éindelijk ? Dan is 't nu : 1 - 1 !

(JANA heeft de rollen omgekeerd en LUKAS ervaart nu ook dat roddel over zijn lief smerig en laag overkomt.)

LUKAS : Okee.. we vergeten deze hele bullshit en nu .. voor vanavond..

JANA : Wat wil je dat ik daarop zeg ?

LUKAS : Rond een uur of twee.. drie is 't in de 'Pertotal' dikke ambiance.. Zouden we niet tot dàn...?

JANA : Vraag dat eens zelf !

LUKAS : Elke keer als ik onze pa tegenkom.. ben IK 'perte totale'.

JANA : En 'k heb drie buizen die ik moet laten handtekenen.

LUKAS : Pff. . die van mij tel ik al niet meer ! Laat ze maandag tekenen ?

JANA : Dan moet ik ze afgeven !

LUKAS : (*weer macho-opwelling*) Onze pa heeft niet zo'n moeilijke handtekening ..

JANA : Wat ?

LUKAS : Zo'n kribbel met twee staartjes eraan. Moet IK het doen ?

JANA : Nee. Dat komt toch uit.

LUKAS : Vertrouw je me niet ?

JANA : (*dubbelzinnig monnellachje*) Wat denk je ..?

(Korte stilte. Lukas piekert om een andere oplossing te vinden)

D'r moet 'n andere manier zijn.

LUKAS : (*weer moed vattend*) Dàt klinkt al interessanter.

JANA : Mag Anaïs zo lang blijven ?

LUKAS : Kom.. zeg maar : die andere 'mogelijkheid' ..?

JANA : Me niet pushen : zo werkt het niet !

LUKAS : 't Is maar dat Fleur.. en Daisy en Mimosa daar ook zullen zijn en...

JANA : Is 't AF MET ANAIS ?

LUKAS : Nee .. maar, ik kan niet 'nee' zeggen ! Ik mag toch dansen ?

JANA : D'r is 'dansen' en 'dansen'..

LUKAS : Tegen wie zeg je 't ...!

JANA : Kijk me in mijn ogen. Hier ! Dieper ! KIJK !

LUKAS : Kom, zeg..

(Lukas wou in de ogen van Jana kijken maar houdt het niet vol. Lacht en reageert onhandig)

JANA : Zweer dat je straks met geen harem naar huis komt. ZWEER !

LUKAS : Okee ! (*imiteert flauw zo'n jeugdbeweging-eedaflegging*)

JANA : Je méént er geen flippo van. Ik blijf thuis. Regel het zelf.

LUKAS : Wàt..?

JANA : Die fuif wordt toch niks...

LUKAS : En je 'Dickie' dan..? Nu zal die sukkelaar aan de ingang staan wortel schieten... VOOR JOU !

JANA : *(teder – verliefd – neemt een knuffel in haar armen en omarmt die stevig)* Hij zal me missen..

LUKAS : En jij hèm ! Je preekte er nog over ! HOUDEN VAN REMEMBER...?
(plots krijgt hij een duivels idee – monkelend zegt hij) Maar goed.. ik zal hem wel een avond bezighouden..

JANA : Riskeer 't niet ! Als ik hem éven zou kunnen zien. Ik ben al blij als ik hem kan zien.

LUKAS : Hallelujah ! ... Ik ga naar de communisten.

JANA : Wàt..?

LUKAS : Communisten..socialisten..Marxisten.. kei-nijge gasten allemaal.

JANA : 'k Snap er de nougatbollen van, gast ! Sorry..

LUKAS : 'k Ga mijn geschiedenis blokken, verdomme ! *(vertrekt)*

MUZIEK LUIDER.

(Jana heeft alles afgeveegd en bestudeert haar gezicht opnieuw. Dan staat ze resoluut op en kiest haar fuifkledij. De oudste zus, An, komt binnen. Ze puft en blaast en ploft neer op een stoel. De verhouding tussen de twee zussen in tamelijk cool.)

AN : Hi..

JANA : Hmm.

AN : Niks zeggen : ik wéét het : ik stink naar de look.. naar de ajuin én naar bier ! Nu moet ik van de Jens én de hot dogs én de toog doen bij die fuif ! Ik ben zelf 'pertotal' ! *(bekijkt zichzelf nu in de make-up spiegel van JANA en krijgt een 'slaafs' uiterlijk – beschrijft nu haar gezichtsuitdrukking)* Afgeleefd. 'n Wràk. *(vraagt aan spiegelbeeld)* Hallo..? Waar is die Wreed Wijze An naartoe ? *(ontdekt een ander gebrek : ze is verdikt !)* Maar... vind je nu ook niet dat ik verdikt ben ? Hier.. en hier ! 'k Hoop dat ik nog in mijn nieuwe jeans kan ! *(bekijkt haar gezicht in de spiegel en blaast haar wangen op)* Bekijk dat eens, zeg ! Precies of ik altijd bombardon speel ! ... Zeg eens.. Jana.. je moet eens andere shampoo gebruiken : je riekt altijd naar gekookte bloemkool !... Hmm !

Chique, zeg ! He maar.. is dat niet.. ? AH NEE, HE ! Heb jij m'n.. en m'n..
Geef hier ! Weet je wat mij dat gekost heeft ?

JANA : Voor 'n keer dat ik naar een fuif mag..

AN : Aha ! Ons 'madame' trekt de wereld in ?

JANA : Heb j'r iets tegen ?

AN : Nee..maar hoeveel heb je 'r op gesmeerd ? Da's bijna leeg ! Dat kost je
vijfenvertig euro !

JANA : Komaan, zeg ! Vijfenvertig euro ! Hier zie !

AN : 'n Andere toon of ik reken er nog btw bij !

JANA : Hier, An : smeer het op 'n boterham ! 'k Moet het al niet meer hebben !

AN : Heeft ons ma je zo al gezien ?

JANA : Nee..

AN : Je denkt toch niet dat die je zò zal laten vertrekken ?

JANA : Dat trek ik mij niet aan.

AN : Ho , ho ! Wat zijn we dapper, zeg !

JANA : Als je me nu eens met rust liet ?

AN : Zeg eens.. Ken je Carla..?

JANA : Die met haar DAX ?

AN : Ik heb ze gezien.

JANA : Allee ! Proficiat.

AN : Twee hot dogs en drie baccardi's...

JANA : En dan ? Wat interesseert MIJ dat nu wat dat mens drinkt en vreet ?

AN : Weet je wie dat allemaal betaald heeft ?

JANA : *(heel sarcastisch nu)* Néé ! Dàt zou ik nu bij God niet weten, An ! Zeg het me :
verlos me van mijn onwetendheid.

AN : Dickie.

JANA : DE MIJNE ?

AN : Als hij intussen niet gekloond is... dan was 't de uwe, ja !

JANA : *(staart wezenloos voor zich uit – k.o. Begint dan traag haar haren te kammen
met een borstel en de bewegingen worden wilder en wilder en vlugger en
vlugger tot er een heel wilde haarbos overblijft)*

AN : Je moet jezelf nu niet scalperen...

JANA : Als je dit staat te fantaseren, dan...

AN : Nee, Jana ! Zoiets zou ik nooit doen ! Nooit bij mijn eigen zus.

JANA : Je kent jezelf zo slecht... 'zus'.

AN : Ik vond alleen dat je 't moest weten. Da's alles.

JANA : (*vlak*) Bedankt.

AN : Is 't voor hèm dat je je nu zo had opgemaakt ?

(Jana antwoordt er niet op)

Hij is 't niet waard.

JANA : Dat zal IK wel uitmaken !

AN : Dat is precies hetzelfde als wat ik verleden jaar met Jens heb meegemaakt. Wat die gast mij allemaal beloofde ! En ik ben er grandioos ingetrapt.. als een simpel kiekebaardje zonder kop ! Die gasten weten precies wat ze moeten zeggen....

JANA : Hot.. dogs !

(*Jana kijkt veelbetekenend naar haar zus ; die kijkt even terug, knikt en ruikt nog even aan haar handen en trekt dan weer een vies gezicht – duimt dan naar Jana : bingo !*)

(*plots kordaat opstaand – stapt naar haar gsm*) 'k Bel hem op ! Ik wil het van hèm horen.

AN : 'k Zou het niet doen.

JANA : Ik laat dat niet zo maar gebeuren.

AN : Hij zal 't ontkennen. Typisch.

(*Broer komt plots binnengelopen. Laatste poging om zijn zus te overtuigen voor die fuif. Hij merkt An wel op, maar zegt er niks tegen. Deze reageert dan ook verongelijkt*)

LUKAS : Ons ma is thuis. Zullen we 't nù vragen ..?

JANA : Wàt..? Eh.. ..nu niet, Lukas. 'k Heb eerst iets ànders te regelen.

LUKAS : Maar.. als straks onze pa thuis is dan...

AN : Kan IK misschien helpen..? Tenminste.... als je mij WILT vertellen wat HET GROTE PLAN is ?

LUKAS : *(kijkt An even aan en twijfelt. Uiteindelijk wimpelt hij haar voorstel af)*
Waaròm niet..?

(Intussen heeft Jana het nummer van Dickie gevormd en luistert. Ze krijgt geen verbinding)

JANA : Moet je nù je ‘voicemail’ opzetten..? DWEEP !

LUKAS : *(monkelend)* Is ’t boel in ‘Paradise’ ?

JANA : Zijn je zaken niet !

AN : *(militair blaffend)* HERAUS !

(Lukas imiteert de Duitse militaire ganzenpas en imiteert met een wijsvinger een Hitler-snor en kijkt heel fanatiek in de zaal en marcheert af).

Debben imiteren debben !

JANA : Dickie.. ik wil je zien. Bel me zo gauw je thuiskomt ! DOEN .. okee ?

(An verlaat stil de kamer. Jana neemt de etui en mikt ze in een vuilnisemmer. Dan gaat ze bij een oude teddybeer zitten en vertelt ertegen)

INTIEME BELICHTING MET GERICHTE PIN-SPOTS.

Waarom is ’t allemaal zo moeilijk, Sloefke ? ‘k Word misschien te rap groot. Zou het dàt zijn ? Nu kòn ik eens naar een fuif. Zie me hier nu zitten. Schoon, zeker ? Die loser van een Dickie : ‘k zou hem zò..! Waarom doèt hij nu zoiets ? ZEG DAN TOCH IETS... VERDOMME .. !

(Ze keilt haar knuffel weg, trekt de knieën op en legt haar hoods op haar armen)

LICHT FADET UIT TOT KORTE BLACK-OUT.

OVERGANGSMUZIEK NAAR HET VOLGENDE TAFEREEL.

TAFEREEL 2

(We zijn in “de pertotal”, het café van JENS. Hij is druk bezig met de voorbereidingen op een ‘fuij’ die avond bij hem. AN is eveneens in touw en EVA bereidt stervend van de zenuwen haar maiden-presentatie van de hele avond voor. Daarnaast zitten er twee managers van muziekgroepen te ‘gsm’en’: LEE en FRANKY. De eerste klinkt erg kordaat en de tweede is bijna te braaf... Maar beiden zijn met een lastig telefoontje bezig. De verschillende conversaties lopen door elkaar en dat geeft af en toe rare effecten.)

FRANKY : *(klinkt wanhopig – als iemand die al minuten iemand probeert te overtuigen)* Maar begrijp dat dan toch ! Ik wéét het.. maar .. ik laat je vrij. Hoor je ? Wat moet ik anders doen..? Wat wil je eigenlijk ?

JENS : WORSTEN !

LEE : JIJ vraagt MIJ wat er allemaal verkeerd liep ?

AN : Ze zijn over tijd ! Een màànd !

LEE : Wie heeft dat geflikt ?

FRANKY : 't Is beter zo.. je zal zien ! Hallo ? Zeg eens iets ! Ik kan hier niet tegen !

JENS : 'n Kwak mosterd erop en nièmand proeft die schimmel.

AN : Jij laat dolle koeien op je klanten los ! Besef je dat wel ?

JENS : Hoe doller, hoe beter, Anneke. Kassa-kassa.!

AN : En straks *(imiteert geluid van een ambulance)*

LEE : Da's smaad en eerroof ! Ik krààk hem !

FRANKY : Wat hoor ik daar kraken ? Zijn dat chips ? Je moet je dieet volhouden.

Wat..? Ja.. okee : ik moei me niet meer !

LEE : De moeial !

AN : Ik wil me d'r nu niet mee moeien, maar.. d'r is iets met dat vât.

JENS : Ik kan hier nu niet weg.

AN : Dat vat is leeg. Ik krijg alleen schuim.

JENS : Millemillemille... *(verbijt een krachtige vloek)*

FRANKY : 't Is ermee gedaan, ja.

LEE : *(zonder enige interesse – afdreunend als een lesje)* Ja.. 34ste in de Ultratop.. 56ste in de Top 100 van Joepiejee.. Wow, chapeau. Maar ik wil VUUR.. Dat moet VONKEN.. Snap je ?

FRANKY : *(veel zachter als contrast met LEE ; dit afscheid raakt hem duidelijk)* Bye.

LEE : *(uiterst cool, zakelijk)* Okee. Dat was het dan. Succes verder .

(De twee managers klikken bijna gelijktijdig hun gsm dicht en stappen ook bijna tegelijk naar Jens en An toe om iets te drinken. Lee zit de hele plaats grondig te bekijken. Franky probeert zich nog mentaal over het afscheid van de groep heen te zetten)

JENS : Alle gidsen zijn momenteel bezet. Sorry.

LEE : *(cool , ietwat hautain zelfs)* Wàt ?

FRANKY : Euh...warme choco...asjeblijf ..?

JENS : Choco ? Da's hier 'n déftig café, gast.

FRANKY : *(uithalend – kan die onvriendelijkheid nu zeker niet hebben)* BEGIN JIJ NU OOK NIET !

JENS : WABLIEF ?

AN : *(dadelijk sussend – er is al stress genoeg)* Kom.. ik zal kijken of ik zoiets kan klaar krijgen, oké ? *(tegen JENS)* Jij.. naar dat vat kijken ! Straks begint die fuif en we zitten zonder bier.

LEE : Voor mij een porto, asjeblijf.

AN : Ik doe mijn best..

FRANKY : Neem dààr eens een voorbeeld aan.... 'mijnheer'.

JENS : *(maakt een geringschattend gebaar naar FRANKY)* Jeanet !

(JENS begint off stage aan het vat te prutsen en AN zoekt iets wat op choco lijkt en vindt ergens een flesje chocomelk en schenkt hem dat in. FRANKY is er

tevreden mee. AN vindt dat ze dit goed heeft geregeld. EVA komt aangetrippeld. Ze presenteert haar outfit aan AN. Die keurt haar van kop tot teen)

EVA : *(trippelt even als een mannequin)* Tà-rà ! Wat vind je ervan ?

AN : Pikant. Héél pikant ! Een beetje té ...jeweetwel..

EVA : Maar 't komt uit jouw kleerkast !

AN : Hm..ja.. ik...zei ook niet dat 't.. niet kòn voor vanavond... !

(JENS komt terug en merkt EVA op)

AN : Wat vind jij ervan ?

JENS : Sappig !

(EVA reageert wat onzeker door die reacties en drentelt wat opzij. Lee heeft haar wel ernstig gadegeslagen. JOHNY & groep komen binnen. JOHNY komt bij AN en JENS)

JOHNY : *(praat altijd heel lijsig en loom ; alsof hij in een zware depressie zit)* Hi.

AN : Elke keer als ik die gast hoor praten dan.. wil ik die eens goed.... *(mimisch : schudden voor gebruik)*

JOHNY : *(roept iets luider naar zijn maats)* Jep, gasten : een fan van ons ! *(mimisch : wijzend naar AN)*

(Daarom geven DICKIE, HANNE, BART een applaus voor AN)

JOHNY : Mazout en wat kaas en thee.

JENS : D'r is GEEN THEE....

FRANKY : Nee, want 't is hier een 'deftig café' !

JENS : Hoor ik je nog ?

JOHNY : *('roept' in de richting van de anderen van zijn groep)* De thee is op.

HANNE : Water dan. Plat.

JOHNY : Oké ?

(AN knikt en JENS voelt de stress voor vanavond opkomen. JOHNY gaat terug bij zijn maats zitten. LEE en FRANKY raken in mekaars gezelschap en aanvankelijk zitten ze zwijgend bij elkaar. Maar ze zijn intussen heel aandachtig de ruimte in het café aan het bestuderen)

LEE : Je hebt gelijk.

FRANKY : Ik zei niks..

LEE : Hier is iets van te maken. Voldoende ruimte voor een podium en daarachter kleedkamers en een douche en we kunnen daar het publiek laten komen. Precies zoals in Vorst-Nationaal.

FRANKY : Hoe wist jij dat ik...?

LEE : Maar ja... *(bekend geldgebaar maken)*

FRANKY : Ik zit net in een .. ‘kalme periode’. The Chickens zijn wat... *(dan in een opwelling biecht hij het op)* Ik heb ze laten vallen. Het ging niet meer !

LEE : *(reikt hem de hand – zakelijk)* ‘k Snap het.

(FRANKY vraagt mimisch aan LEE : jij ook ? LEE knikt)

Maar.. ik heb zo zitten denken..

FRANKY : *(komt dichterbij – tot vlak voor LEE. Deze reageert wat geschokt)* Nieuw talent ?

LEE : Misschien. Als we hier iets kunnen organiseren. Die cafébaas heb ik direct ‘in the pocket’.

FRANKY : Als we twee of drie groepen kunnen strikken dan.. fifty-fifty ?

(LEE knikt en FRANKY knikt en ze leunen voldaan achterover alsof de deal al beklonken is)

Nog ’n choco en ...?

LEE : Coke...light.